

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Heroni. 332.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

tum verò, tum inquam ille omnium rex, & Paternus sermo, quòd & illorum tyrannidem odisset, & horum miseria cõmoueretur, humanam naturam subiens in acie stetit. Itaque trophæa partim iam statuebantur, partim erigebantur, partim in spe erant: atque barbarinum quidem dæmonum agmen vnà cum suo ducẽ calamitates suas deplorabat: humana autem natura ad libertatem tanquam postliminio recurrebat. Eaque de causa Psalmistes iis, qui in libertatem asserti fuerant, vt canticum nouum canerent, imperabat. Siquidem propheticis oculis, quod futurum erat cernebat.

Theodosio Episcopo. 330.

Per commiserationem ac mansuetudinem, vir sapientissime, calamitates eorum, qui in tentationes inciderunt, lenire adnitere, atque ipsos leui ac suauis sermone ad hilaritatẽ trahe, mœrorisq;e radices euellere. Nam si hoc ex te intelligant, quòd si iustæ inuectæ sunt, delictorum leuationem efficiunt, sin autem, cum nihil sceleris admisissent, obortiri permixtæ sunt, coronas conciliabunt, non modò conceptum animo mœrorem profligabunt, verum etiam lætitia perfundentur.

Danieli Presbytero. 331.

Quòd beatus Presbyter Eustathius turpium quidem quæstum cupiditates fregerit ac profligari, quicquid autẽ ad probitatem attinebat, ad id propendere cernebatur, ne tua quidem prudẽtia ignorat. Quòd autem, eo ad cælitum concilium transmisso, seruili animo homines (quorũ in numero est impurus quoque Diaconus Eustathius, qui cum idem sibi nomen esse permolestẽ ille, vt nosti) ferebat, tanquam mortuo lætitiã conceperint, virtutis autem amantes, ipsius consuetudinẽ orbatum mœrore affecti sint, illud ex me discẽ.

Heroni. 332.

Quando Babyloniorum rex supra hu-

ἀπὸ τῶν βασιλεῶν ὁ πατρῷος λόγος, τῆς μὲν μυστικῆς τῆς τυραννίδος, ἡ δὲ οἰκτερῆς τῆς συμφορᾶς ἀνθρώπων πείρας ὑποδύς φύσιν, ὅτι τῆς ἀσπίδος ἐστὶν. πρόκειται τοιγάρ τοῦ τοῦ μὲν εἰσῆκει. τὰ δὲ ἡγείρετο, τὰ δὲ ἡμῶν ἐλπίσι. ἡ τὸ μὲν βάρβαροι τῶν δαιμόνων ἴσος μετὰ τῶν στρατηγῶν τῆς συμφορᾶς ἔπειεν. ἡ φύσις δὲ ἡ ἀνθρώπων πείρα εἰς ἐλευθερίαν ἀνέστρεψε. διὸ καὶ ὁ μελωδὸς ἄσμα καμῶν ἀδῆν τοῖς ἐλευθερωθεῖσι παρεκελεύετο. ὡς φησὶν γὰρ ὁ φθαλαμῆς ἐβάπτο τὸ μέλλον.

Theodosio Episcopo. 330.

Ὅτι καὶ ἀσπίδι, ὡς σφάτα, κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἀσπίδος, καὶ ἐπιπέπλωτος συμφορᾶς, καὶ ἐκείνης αὐτοῖς λόγῳ ἡπίῳ ὡς εὐθυμία, καὶ ἀναμύχλευε τῆς ἀθυμίας ρίζας. εἰ γὰρ γνοῖεν ὡς σπῆ, ὅτι εἰ μὲν δικαίως ἐπίθῃσαι, κοφισμὸν τῆς πλοσμάτων ἐργασίας. εἰ δὲ σιωπερῶς ἐπιθῆσαι ἐπελθεῖν μηδὲ φῶλον δράσασι τερᾶντες ὡς εἰδῶσι, ἢ μόνον τῆς ἀθυμίας ἐξοστρακίσθαι, ἀλλὰ καὶ θυμὸν ἐμπληροῦσθαι.

Danieli Presbytero. 331.

Ὅτι μὲν ὁ μακάριος Εὐστάθιος πρεσβύτερος τῆς μὲν τῆς ἀσπίδος ἀσπίδος ἐπιθυμίας κατακράτος ἐχειράσατο, ὅτι δὲ ἡμῶν καὶ ἀσπίδος οἰκείον εἰς τὸ ῥέπαιον ἔωρατο, ἡ δὲ ἡ ἀσπίδος σιωπῆς. ὅτι δὲ τῆς εἰς τὸ ἀνασπίδος κλητοῦ μεταπεμφθέντες. οἱ μὲν ἀσπίδος ποδάδεις, ὡν ὅτι καὶ ὁ ἐναγῆς Εὐστάθιος ὁ ἀσπίδος. ἡ δὲ τῆς ὁ μανυμῆς καὶ μὲν ἐκείνος, ὡς οἶδα, ἡρθετο, ὡς πῆγεωτος ἐχάσασα. οἱ δὲ φιλάρσοι ἐλυπήσαν τῆς αὐτῆς σιωπῆς τῆς ἡμῶν, τὸ ὡς ἐμὸς μάνθανε.

Heroni. 332.

Ὅτι μὲν ὁ βαβυλωνίων ὁ βασιλεὺς

σπλιεύς πέρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ φρονήσεως, καὶ φρεσίνος, καὶ ἀρετῆς, καὶ ἠλιθιότητος, καὶ ἀνθρώπων σωστικῆς τε καὶ τιμῆς, τοῖς δὲ γηλοῖς σωεστικῆς καὶ σωστικῆς γέροντες. ὅτι δὲ πλὴν προσήκουσαν ἔχει ἀεὶ τῶ θεῷ δοξάζει, τότε καὶ πλὴν οἰκίαν δοξάζει ἀπέλαβε. τῆς γὰρ συμφορῆς ὅρος ἴδιός τ' ἐστὶν κρείττονος ἐπιγνώσις.

Μαρπνιαῶ, Ζαοσίμω, Μάρωνι,
Εὐσταθίω. τλγ.

Πότερος ἀρετῆς, πότερον ἀδικεῖν ἢ ἔρατοιο καὶ ὀδύνην, ἢ εἰς ἔχει ῥαδίως λέγειν, ἢ τὸς ἀπίστον πλὴν κακίαν ὅτι κακῶ τῆς ἐαυτοῦ κεφαλῆς ἔχει, ὡς περὶ οὐδ' ἔραδιον τὴν κατὰ ῥαδίαν, καὶ τὸν ἀκολούθησάν αὐτὴν, ἢ τὸς εἰς τὸ κατὰ πᾶσαν πλὴν κακίαν ὑμῶν εὐχέρεις, ἀλλὰ καὶ πᾶν δίσκολλοι εἶναι ἰαμίζουσι, τῷ ἔρατον τ' ἔτερον ἐν τῇ πονηρίᾳ ὑποβάλλει φιλοπνεύσας ὡς ἀγνοοῦντα. ἢ γὰρ ἀπίστος, καὶ συνεγνωσθῆναι, ἀλλ' ὅτι πᾶσι μεθ' ἑαυτῶν, ὑποδὲ τ' ἀνανταγωνίστου ἔρατος εἰς τὸ το πρεπόμηνον.

Ἰχνηλίωι προσεβυτέρω. τλδ.

Μάλιστ' ἴδιός τ' ἀποκρίσεως ἐχέτω τοῦ καὶ τοῖς Εὐνομίω προσεβυτέρω, ἀπὸ θανάτου δεινῶ μεθ' ἑαυτῶν εἶναι οἰκίαν, εἰπεῖν δὲ τολμήσαντι, ὅτι τ' προσκυνοῦνται ὅτιν οὐκ εἶναι, καὶ μὴ διωθήντι ἐπινοῦσα, ἢ, ὡς ἔγωγε οἶμαι, μὴ βεληθέντι ἀπὸ προσλήψεως καὶ φιλαρχίας εἰπεῖν τῷ θεῷ ὡς ἀληθὲς ὅτι, καὶ σοφοὶ τε καὶ ἀνόητοι ἐνοῦσιν, ὅτι προσ πλὴν ὑπονοῖαν τ' σαμαρείτιδος, τῆς ὡς Ἰδαίω αὐτῷ ἀλαλερμῆνης, καὶ πᾶσι ἐαυτῆς τῆς Ἰδαίω καὶ προσκρινέσθης πλὴν ἀποκρίσιν τὰ πλὴν πεποιήσας, ὅτι ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὅτι οἶδα μεθ' ἑαυτῶν γὰρ ὅτι τῆς προσκυνῶντων ὅτι, πλὴν ἵνα μὴ δοξάζωμεν ὑποφίας ῥαφίω γὰρ φεῖσ' ὡς αὐτῆς. ἀκρο.

manæ naturæ modulum, & sensisse, & locutus fuisse, & egisse compertus est, ab hominum cætu & honore submotus est, cōmunemque cum bestiis mensam ac domū habuit. Posteaquàm autem eam, quam conveniebat, de Deo sententiam tenuit, tunc etiā gloriam suam recepit. Quippe calamitatis terminus erat præstantioris agnitio.

Martiniano, Zosimo, Maroni,
Eustathio. 333.

Quisnam tandem alterum lædere atque iniuria afficere incipit, nemo facile dicere potest. Ita adversariam improbitatem in capitis vestri perniciem habetis. Quemadmodum igitur haud facile est, eum, qui lacessiuit, & eum qui secutus est, agnoscere: eodem modo furorem vestrum cōprimere haudquāquam pronū ac proclivē, verūm perquam difficile atque arduum esse homines existimant: propterea quod unusquisque alterum improbitate superare cōtendit, non ignorans (sic enim fortasse veniam consequeretur) verūm id quidem cognitum atque compertum habens, ceterum ab insuperabili quadam inimicitia ad hoc impulsus.

Ischyriōi Presbytero. 334.

Maximè quidem nec responsum eos cōsequi oportebat, qui Eunomio fidem adhibuerunt, homini opinione sua facundo atque arguto, sed qui dicere non dubitarit Filium ex adorantium numero esse, neque illud animadvertere potuerit, imò, ut quidem ipse reor, ob anticipatam opinionem ac dominandi libidinem noluerit, hoc dicere, quod & verum est, & sapientes iuxta ac stolidi animadverterunt, nempe quod ad Samaritanæ opinionē, quæ cum ipso tanquam cum Iudæo colloquebatur, suamque religionem Iudæorum religioni præferebat, ad hunc modum respondeat, Nos adoramus quod scimus. Cōstat enim eum inter eos, qui adorantur, recenseri. Sed tamen ne ab ipsis fastidij ac superbiæ accu-

Υ 7 iij